

Чырвоная зьмена

№ 161 (1128)

Аўторак, 15-га ліпеня 1930 г.

ШТОДЗЕННАЯ ГАЗЭТА РА-
БОЧА-СЯЛЯНСКАЯ МОЛАДЗІ
Орган ЦК і Менскага АК ЛКСМБ
Умовы падпіскі:

1 месяц	30 кап.
3 месяца	90
6 месяца	1 р. 80
1 год	3 р. 30

АДРАС РЕДАКЦЫІ:
Менск, вул. Марша Маркова, 38
Телефоны: рэдактара—7-25,
секратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ:
Комсомольская 25, телеф. № 903.

ГОД ВІДАВАННЯ X.

Наш асобнага №—2 кап.

Заклучнае слова тав. М. І. КАЛІНІНА на XVI зьездзе УсеКП(б)

Таварышы, зьезд наш скончыў свае работы. Мы падагулілі вынікі дасягненняў за два з паловай гады і вызначылі шляхі для новага прасоўвання ўперад. (Апледысменты). Сваёасаблівае міжнароднае палітычнае абстаноўкі ў даны момант акрэслівае ўзмацненнем барацьбы працы з капіталізмам і паглыбленнем крызісу капіталістычнай гаспадаркі. Гэтыя акрэсленыя ўсе больш і больш узмацняюцца ў сьведомасці самых шырокіх пластоў насельніцтва, негаварачы ўжо аб пралетарыяце, думку аб тым што капіталізм ня здольны рушыць чалавечства ўперад, што нямінуча пагібель яго сапраўды прадрачона гісторыяй і што ён, капіталізм, перажывае зараз пачатак свайго ўласнага канца. Разам з тым думка гэта, што капіталізм ня здольны рушыць чалавечства ўперад, у большай ступені абстрактна пад уплывам тэмпаў будаўніцтва новага жыцця ў краі дэятэў пралетарыятаў, якое ўсе больш развіваецца. Таварышы, імяна ў данай сваяасаблівае міжнароднай палітычнай абстаноўкі і заключэння туманнае таго, што да XVI зьезду прыкавана ўвага літаральна ўсёго сьвету. Воргі і шуканні і да гэтага часу яшчэ на традыцыйнае знайшлі аднакі паслабленні, разгалосілі і нарастаючага незадавальнення сьстэмай пралетарскай дэятэўнасці.

Прыкметы нашы, прыгнечаныя класныя ўсіх краях, узараюцца з надзеяй, прагна лавяць кожную вестку аб мажым пасьпеху ў будаўніцтве сацыялізму, бо яны разумеюць, што гэты пасьпех зьяўляецца іх кроўным пасьпехам. Яны ведаюць, што зьлёдзіныя воргі заўважыць, зразумець і ацаніць тое факт, што XVI зьезд большае ўсё час быў акружаны шчыльнай сьцяной працоўных мас і вёскаў, адкрытага спачування і рашучы сьці змаганьня за поўную перамогу сацыялізму ня толькі з боку рабочае класны і сялянства, але і з боку перадавой інтэлігенцыі. (Апледысменты).

Наша партыя зараз, як і заўсёды, моцна спына з масамі: задачы партыі бліжэй і зразумелы масам. Аб гэтым сьведчаць шматлікія дэманстрацыі працоўных ва ўсім краі ў дзень адкрыцця XVI зьезду і шматлікія прытанні, з якімі тут выступілі дэлегацы з розных канцоў Савецкага Саюзу. Таварышы, сацыялістычнае будаўніцтва ў нашым краі арымала вяршыню размаху, але да вялізарных вылічын і тэмпаў у нас прывыклі, яны робіцца звычайнымі. Цяпер ваоуд трудна чым-небудзь здзіўляць. Усе мы нудзержна рвемся да лепшага і новага моцнага і магутнага, ад вялікага да грандыёзнага, ад шпаркага да яшчэ больш паскоранага. Яшчэ зусім нядаўна мы захапіліся Волгабудам, а цяпер нас не захапіла ўжо Днепрабуд: Учора мы сьвяткавалі адкрыццё Турксіб і Трактарабуду, а сёння амаль ніпрыкметна пачата будаўніцтва камбайнаў заводу і мэталургічных гігантаў—Магнітагорскага, Кузнецкага і інш. Мы спакійна і ўпэўнена адкідаем у кіззе вялікай сацыялістычнай будоўлі адну старонку за другой, нібы ўсе, што адбываецца так і павінна быць, як быцц нічога асаблівага не адбываецца. У далейшым, бадай, мы прымем, акрамяжна, і Ангарабуд, і Волгабуд, і Урала-Сібірска-камабінат, і сучасную калектывізацыю сельскай гаспадаркі ўсёго Савецкага Саюзу. У гэтым, таварышы, выказаецца непрыхісна ўпэўненасць у поўнай перамоце сацыялізму. (Апледысменты).

Але адна ўпэўненасць яшчэ мала: трэба дабіцца яшчэ таго, каб ўпэўненасць гэта апыралася на адпаведную прадукцыйнасць працы. Прадукцыйнасць працы, як гаварыў Ленін, гэта, урэшце, самае важнае, самае галоўнае для перамогі новага гаспадарка ладу. Капіталізм стварыў прадукцыйнасць працы, нябачаную ў часе прыгоны. Капіталізм можа быць канчаткова пераможаны тым, што сацыялізм створыць новую, значна больш высокую прадукцыйнасць працы. Гэта справа вельмі цяжкая і вельмі доўгая, але яна раопачата, вась у чым самае галоўнае. Так ставіў Ленін пытаньне аб прадукцыйнасці працы. І калі мы аб'явілі таго, каб гэту ісьціну цьвердзі

ўсвядомілі рабочы і калгаснікі ўсёго Саюзу, тады мы напэўна і бязмоўна пераможам. (Апледысменты).

Таварышы, мы шчыльна падыходзім да сацыялізму. У гэтым выказаецца сусьветна-гістарычнае значэньне пасьпехаў, дасягнутых намі за прайшоўны перыяд змаганьня і будаўніцтва. Але гэта яшчэ не камунізм і нават не сацыялізм, бо, як паказваў Ленін, камунізм пачынаецца там, дзе праўдліва самааддана, перамагаючая цяжкую працу кляпатылася радных рабочых аб павышэньні прадукцыйнасці працы, аб жыве кожнага пуда хлеба, вугалю, жалеза і іншых прадуктаў, якія дастаюцца і не працуючым асабіста і не іх блізім, а далым, г. зн. усім грамадзтву ў цэлым, дзясяткам і сотням мільёнаў людзей, аб аднаго спачатку ў адну сацыялістычную дзяржаву, а потым у Саюз Савецкіх Рэспублік. У папярэдні перыяд мы бачылі нямаля выпадкаў прайсьня такога кляпатыласяці. Я пьверда ўпэўнены, што пастыя 16-га зьезду і на аснове яго пастыяў гэта кляпатыласяці ўсё больш і больш будзе ахапляць рабочую клясу і ўсіх калгасні каў Савецкага Саюзу. (Апледысменты).

Таварышы! Воргі савецкай улады—як па-за, так і ўнутры нашага Саюзу—чакалі, калі не расколу, дык, прынамсі, жорсткага змаганьня на 16-м зьездзе. Але аноў і аноў яны пралічыліся. Зьезд прадаманстраваў поўнае сваё адзінства і моцную згуртаванасць вакол ланіскага кіраўніцтва, на чале якога стаіць т. Сталін. Бурныя доўгія апледысменты. Ніхто з апазыцыянараў ня адважыўся выступіць на зьездзе супроць вызначанай лініі партыі. Наадварот, мы былі тут сьведкамі капітуляцыі і прызнаньня правільнасці гэтай лініі з боку былых лідэраў правай опозыцыі. Што

датычыць „левага“ ухлу, дык ніхто яго тут не прадстаўляў. Вось ча ў можна сказаць, што 16 зьезд з амаюе сабою разгром правага і „лева“ опартунізму. (Апледысменты).

Аднак, таварышы, гэта зусім ня значыць, што змаганьне на два фронты скончылася. Небасьпека правага ўхлу, як галоўнай небасьпекі партыі, застаецца незалежна ад паводзін былых лідэраў правага ўхлу. Таксама ў нас яшчэ не ліквідаваны пачыста „лева“ заскокі і прыміраньня адносіны да трацкізму. Таму партыя павінна з яшчэ большай непрымьмасцю і настойлівасьцю вёсьці ў далейшым змаганьне на два фронты, кіруючыся пры гэтым пастыянамі 16 зьезду, якія не пакідаюць ніякіх шчылінаў для ўхілістых.

Таварышы, цяпер перад партыяй і рабочай клясай адкрываецца перыяд далейшага разгортнутага наступленьня сацыялізму па ўсім фронце. Я думю, што выкажу нашу агульную думку, калі скажу: узброеная ланіска пастыянамі 16 зьезду, наша партыя, ні чале з цэнтральным камітэтам, павіннае рабочую клясу і д сьцягам ланіскаму на штурм апошніх рэшт капіталізму ў нашым краі. Я ўпэўнены, што ў рэзультат апошняга бою мы ператворым Расю ў паўсюкую — у Расю сацыялістычную. Бурныя апледысменты.

За пэцігодку ў чатыры гады (Апледысменты).

З сацыялізму калектывізацыю сельскай гаспадаркі ўсёго Савецкага Саюзу! (Апледысменты).

Ув рад да поўнай перамогі сацыялізму! (Бурныя апледысменты). Усе ўстаюць. Пую. Інтэрнацыянал.

Абавязку XVI зьезд Усеаюнага Камуністычнага Партыі большаеўкоў закр тым. (3 месц аздаюцца воклікі: „Няхай жыве т. Сталін! Ура! Ура!“ Шумныя апледысменты. Няхай жыве Ленінскі ЦК. (Апледысменты).

Заметкі са зьезду партыі

Цудоўная сіла

Таварышы запроста называюць яго Серга. Дзелавая партыйная якасьці злучыліся ў ім з надзвычайнай прастаю і сумленасцю.

Серга Орджанікідзе робіць зьездзе даклад аб рабоце ЦКК-Р.І. Наркамат утворан па думцы і волі Уладзімера Ільіча, канцэнтруючы ў сябе партыйна-савецкі апарат.

Для буржуазных дзяржаў гэтая рэч нячувалая, для нас яна неабходна.

Размах, тэмп, напор ў рабоце павінен адпавядаць велічыні задачы. Разруў шкодны, а для нас, для партыі, для савецкай дзяржавы шкодны і небасьпекны асабліва.

Мы бясстрашна заглядвалі ў будучае, апыраючыся на плечы агроністага рэвалюцыйнага вопыту партыі ў мінулым. Сучасны ўадым толькі ступень да яшчэ сьлямага ўадыму.

У дакладзе ЦКК на правярцы тры рашаючых вагары. Народная гаспадарка. Савецкі апарат. Партыя. Знайсці дадатковыя крыніцы і рэсурсы ў першым выпадку, перадаць, ачысьціць, арабочыць—у другім, узмацніць былаую якасьці адзінства, дысцыпліну, разбурьць опартунізм—трацім.

Здабыць нафту замест 26 мільён. тон—40, сталі замест 5 мільён тон—7, павялічыць праграму чыгуна да 17 міль. тон, захаваць дзяржаўе сотні мільёнаў руб. перабудовы свайго флэту, перагледзець у бок павялічэньня праграму засеву баваюны і г. д. і г. д. Гэта зроблена.

Усё гэта каратка называецца барацьбай супроць недаацэнкі магчымасяці.

776 заводаў краіны шэфтуюць над органамі саватарату. Чысцяць, падліцаюць, перабудоўваюць. Вучаць іных, вучацца самі. Шэфства два гады назад—прыклад аднаго, двух заводаў, цяпер гэта вагар агроністаў сілы.

Першыя вынікі чысты савецкага апарату. У выніку эканоміі сапен мільёнаў рублёў. На месцы дзясяткаў тысяч вычышчальных чыноўнікаў, шкоднікаў, бюракатаў,—дзясяткі вылучэцаў з заводаў. Усё гэта разам улітае барацьба за рэвалюцыйны органы ўлады, простыя, танныя, бліжэй працоўным.

Гэта барацьба мела пасьпехі.

Партыя, як адзінства, зьдзянасьці—у цантры ўвагі. Узмацніць боладольнасць ле шэрагу, як наступальнае якасьці, узмацніць вопыт мінулага, памножаны на вялічэную работу сучаснага. Перабудаваць не рады на хаду, ачысьціць і адсячы троцкістых і ўсёкую шваль, амагацца з правымі опартуністамі, стрымачь заскакаючых ўперад, узмацніць наўстойлівых, выхаваць сотні тысяч новых маладых.

Вынік падсумавала ня толькі партыя. Вынік падсумавала і рабочая кляса. Гэта ве партыя. Завест наўстойлівых, вышайшых, выкінутых, яна паслала ў шэрагі партыі 600 тысяч новых пралетараў.

Такі баяны. Ён у нашу карысьць, а цудоўная сіла, у чым яна?

Аб ёй сказаў сам дакладчык.

„Тут можа быць пастаўлена такое пытаньне: чорт вас дэда, які-

22 чэрвеня адбыўся ў Гамбурзе баявы дзень рэвалюцыйных палітэвьяваленых, арганізаваных кампартый сумесна з іншымі рэвалюцыйнымі арганізацыямі.

У дэманстрацыі ўдзельнічала некалькі дзясяткаў тысяч рабочых, работніц і рабочай моладзі.

На здымку: Дэманстранты на шляху да месца мітыngu. На плянаце: «Дапамажэ ахвярам паліцыйскага тэруру і буржуазнай клясавай істыцы». Змагайцеся за вызваленьне пралетарскіх вязьняў».

Баявая задача патрабуе баявых тэмпаў

К КП(б)Б, якую дырэктыву партыйным арганізмам аб разгортваньні падрыхтоўкі да ўборачнай кампаніі, ставіць і гэта пытаньне, як кардынальнай баявую задачу КП(б)Б і ўсёй пралетарскай грамадзкасьці.

Але мы, выходзячы з матэрыялу аб падрыхтоўцы да ўборачнай кампаніі на мясцо, прымушаны констатаваць, што справа падрыхтоўкі на шэрагу акруг Віцебскай, Гомельскай знаходзіцца пад прастай лагрозай арыну.

У шэрагу месц замест разгортваньня палітыка-масавай працы і забесьпячэньня добрайкаснага ходу падрыхтоўкі да ўборкі, установы і ко самольскае камітэты займаюцца толькі вынісьнем прыгожых рэзолюцый і пісаньнем нікаму непатрэбных дыркуляраў.

Праца-жа па падрыхтоўцы ўборачнага інвэнтара, яго рамонту і забесьпячэньне ім колгасаў належна не вядзецца. Па шэрагу колг спў з-за адсутнасьці запасных частак да ўборачных машын і арганізацыі належаючых працы, рамонту машын с рваны і колгасы, маючы ў дастатковай колькасьці ўборачных машын, ня змогуць іх выкарыстаць.

Пасобныя колгасы Гомельшчыны і іншых акруг ужо часткова прыступілі да практычнай працы да ўборкі ўраджаю. Але матар'ял з месц сьведчыць, што ўборка з-за адсутнасьці нал жнай падрыхтоўкі праходзіць невадала, а адсутнасьць рэчот і рэстаўрацыя працоўнай сілы, не разгортнута ударніцтва і саапарніцтва, маюцца шэраг унутраных непаладак з-за недакладнай пастыяноўкі арганізацыйнай працы.

Адсутнічаюць пляны працы, не працуюць вытворчыя наралы, колгаснікі ня ведаюць сьцяных задач ўборачнай працы перад колгасам, слаба выкарыстоўваецца практыка старых колгаснікаў, колгаснікі ня ведаюць як будзе аплачвацца іх праца і г. д.

Асобныя правыя опартуністы, ставячы на чале кіраўніцтва колгасамі тыпу Касьянавых з Камарынскага колгасасоюзу (Гомельскай акругі) сьрава ўмацаваньня колгасаў і правядзеньня ўборачна кампаніі здаюць на самацх, мотывуючы і патрэбнасць падрыхтоўкі таму, што колгасы ўсё роўна неус ойлвья? (Р). І гэты опартуністы не атрымлівае рашучага адпору з боку партыйна-комсамольскіх арганізацый, а адсутнічаюць належа-

мі цудоўнымі сіламі вы ўладае, што як куды ні пойдзеце, зараз-жа павялічваецца праграму. Нікімі асаблівамі сіламі мы не ўладаем, таварышы. Уладаем аднымі, сумнымі камуністамі і некалькімі спецыялістамі, у тым ліку і заможнымі прадаўцамі. Мабыць, уся перавага нашых абсьледваньняў у тым, што ў асародзьдзі нашых абсьледвацеляў пакуль-што шкоднікаў няма».

Якай сіла дапамагла перамагчы гэтую вялізарнейшую работу? Цудоўная сіла заключана ў само партыі і ў рабочай клясе, рэвалюцыйнай да канца.

най падрыхтоўкі да ўборкі ў іншых раёнах сьведчыць аб тым, што койдзе яшчэ маюцца опартуністы тыпу Касьянавых, які сваімі дзеяньнямі дапамагаюць кулацтвам зрываць арганізацыю ўборку ў колгасах.

Комсамольская арганізацыя асноі, якая і колгасаў, савгасаў і сельсаветаў не абрабі ў сабе яшчэ ў сваёй рабоце патрэбнага пераходу ў працы ў бон да най-пашай арганізацыі ўборачнай кампаніі.

Пытаньнямі рамонту інвэнтара, рэстаўнаўкай і арганізацыйнай працоўнай сілы, наладжваньнем і арганізацыяй працы па ўдзяні тву і саапарніцтваў займаюцца толькі нека аорнячэны і комсамольскія камітэты. Не атрымліваючы пачас адпору з боку партыйна-комсамольскіх арганізацый, выкарыстоўваючы непадрыхтаваных асобных колгасаў да ўборкі ўраджаю і адсутнічаюць належаючых масавай працы—кулацтва разгартнула шалёную працу на зрыву ўборкі асабліва ў колгасах, у выніку мы маем у пасобных мясцох, дзе больш с абыя колгасы, факты выхалу з ойлвья асобных бляндка-серадніцкіх гаспадарак па Гомельскай і Віцебскай акругах.

Усё гэта ставіць з усёй рашучасьцю перад комсамольскай арганізацыйнай задачу:

Комсамольскія арганізацыі абавязаны выкарыстаць абсьпечаны „Чырвоная зьмена“ ўсёб ларускі палёт „ЛК“ на правярцы падрыхтаванасці ўстаноў да ўборачнай кампаніі. З мэ ай рашучай барацьбы з опартуністычнымі адносінамі і бюракратычнай нярухомай работай па падрыхтоўцы і правядзеньня ўборкі.

Паставіць у цэнтры увагі працы комсамольскіх аячэк правядзеньне рашучага змаганьня з кулацкай агітацыяй супроць колгасаў, вядучы працу сярод б дзяцка сераднй-кага сялянства і колгаснікаў у напрамку арганізацыі і для рашучай барацьбы з кулацкай агітацыяй і поўнага выкананьня задач ўборачнай кампаніі.

Практычная расага працы ачэнь павінна быць на роўна на арганізацыю ў колгасах і савгасах брыгад а выкананьня асобных прац поўна вычот працоўнай сілы і дакладнае не разьме навяне, ахот ударніцтвам і саапарніцтвам уоіх колгасаў і колгаснікаў. Разгортваньне шырокай масавай працы, растлумачэньне задач ўборачнай кампаніі, арганізацыя з комсамольцаў колгаснікаў і неааааа мнзў брыгад па дапамозе колгасам і інды-в адуальна бядняна-брадніцкім гаспадарам у прав дзеньня ўборачнай кампаніі. Арганізацыя срыгад па р-монту ўборачнага інвэнтара, яго правяркі, дагляду, яго нагурані працы, разгортваньне барацьбы за паадняць вытворчасці працы працоўнай дысцыпліны і барацьбы з лнз-ударніцтвам.

Трэба памятаць кожнай комсагольскай ачэўцы і комсамольцу, што пасьпяховае правядзеньне ўборачнай кампаніі залежыць не ад „траскучых“ рэзолюцый, а ад жывой спракы, — правільнай арганізацыі работы па ўборачнай кампаніі, рашучай барацьбы з правым опартунізмам, „левым“ крыкунам і кулацтвам.

Пасьпех ўборкі—пасьпех далейшага росту сацыялізму ў краіне.

В. С.

Не аказёньваць самаправеркі

Кіраўніцтва калектыву ЛКСМБ заводу імя Леніна не мобілізавала комсамольскія масы для ажыццяўлення заданых самаправеркі. Некаторыя райкомы на Віцебшчыне да самаправеркі аднесліся формальна. АК ЛКСМБ абмежавалася толькі рассылкай дырэктывы

МОЛІ ЗАЦЫЯ ШЫРОКІХ МАС КОМСАМОЛЬЦАУ І ПРАЦОЎНАЙ МОЛАДЗІ НА ПРАКТЫЧНАЕ АЖЫЦЦЯЎЛЕННЕ ЗАДАЧ ПАРТЫ—ВОЅ АСНОВА САМАПРАВ І ПЕРАБУДОВЫ САЮЗНАЙ РАБОТЫ

Ударыць па шкодных тэндэнцыях.

Справаздачна-перавыбарчая кампанія бюро ячэек комсамолу па Тураўскаму раёну (Магнішчына) праходзіць слабым тэмам. Папярэднія весткі аб аварыянах гэтага пытаньня на бюро райкому сведчаць, што ў некаторых ячэйках ёсць тэндэнцыя збыць з плеч перавыбары і адчапіцца ад іх, як ад чарговай кампаніі. Соцспарбніцтва паміж ячэйкамі ў час перавыбару не разгорнута. Аб узаемным абслюджыванні ячэйкі ячэйкай толькі гаварылася. Таму ў асноўным трэба констатаваць, што маса комсамольцаў ня ўцягнута ў перавыбары, а аб беспартыйнай моладзі і гаворыць нават ня прыходзіцца, аб гэтым гаворыць наступны факт: сакратар Рычаўскай ячэйкі Рай імкнўся праводзіць справаздачна-перавыбарчы сход так, што ня толькі беспартыйная моладзь, але і ня ўсе комсамольцы ведалі аб сходзе.

Ячэйка падлічвае 11 комсамольцаў, з іх чалавек 5 у колгасе. У ячэйцы наглылася правая настроі. Комсамолец Староўскі настойваў на тым, каб прынялі ў колгас кулака Чарнушэвіча, гаворачы, што ён „добры гаспадар“. Кандыдат комсамолу Маўзэр Раіса упарта супраціўляецца ў правядзеньні беларусізацыі. З сялянамі гаворыць толькі на расійскай мове, тлумачыць, што ўсё роўна яны ня гутарача на беларускай мове. На такіх выпадках ячэйка не давала руйнуючага адпору.

Я. Сандамірскі.

Самакрытыка зьяўляецца толькі гасьцём

Пашырэнне пленуму Койданаўскага РК ЛКСМБ, прысьвечанае пытаньню самаправеркі арганізацыі, констатаваў, што самакрытыка ў арганізацыі зьяўляецца гасьцём, дзякуючы чаму ў арганізацыі ёсць шмат хібаў. Паставы ЦК УсёлКСМ і пленуму ЦК ЛКСМБ аб становішчы Беларускай арганізацыі не д'ведзены да шырокага кола комсамольскіх мас. Таму працы арганізацыі не адпавядаюць тэмпам будаўніцтва.

У справе калектывізацыі некаторыя ячэйкі займаліся толькі агітацыяй за колгасы, а практычна нічога не рабілі. Напрыклад, негарадзкая сельсаветкая ячэйка мае ў сваіх шэрагах 7 комсамольцаў, а колгасніцаў толькі 6. Байдацкая з 15 чалавек комсамольцаў у колгасе мае толькі трох чалавек. Зусім невястачкальная работа праводзіцца ў некаторых ячэйках.

Макарэвіч.

Опартуністычныя памылкі, аб якіх сыгнэлізавала „Ч.З.“, ня выраўлены

У час перавыбару бюро сельсаветкай ячэйкі мастэчка Лагойск (Меншчына) выявілася, што ячэйка не займалася асноўнымі пытаньнямі работы комсамолу. Соцыялістычнае спарбніцтва ячэйка абыхіла і гэтым пытаньнем зусім не займалася. Ячэйка ня ўдзельнічала ў лезагатаўках.

У той час, калі комсамольская арганізацыя раёну абвясціла падход да арганізацыі працы ў колгасах, комсамольская ячэйка ў гэтым кірунку нічога не зрабіла. Ячэйка яшчэ не падумала аб сілаванні, нават не правяла і рас-тлумачальнай работы, у той час,

калі некаторыя сяляне колгаснікі не разумеюць, што такое сілаваньне.

Аркуля, зьмешчаны ад 18 красніна ў „Ч.З.“ аб права-опартуністычных памылках у ячэйцы, разьбіраўся на агульным сходзе ячэйкі. Факты падцьвердзіліся, прынятыя правы ам, гэтыя да абнашчана дню ляжаць у а-кратары ячэйкі і памылі ня выпраў-лены. Раёта з батрацтвам не вядзецца. Экономпрцаўнік ячэйкі ня ведае, колькі ёсць у яе ваколных батракоў. Новаму бюро трэба забясьпечыць неадкладнае выпраўленьне політычных памылак у рабоце ячэйкі. Юнкор З.

Куды вядуць
сл быя тэмпы

Маршрут на
чарапале

БАЛОТА
ОПОРНИК

МАСЫ НЕ МОБІЛІЗАВАНЫ

У комсамольскім калектыве заводу імя Леніна (Гомель) самаправеркай ня была ахопленая трохсённая комсамольская арганізацыя такога буйнага заводу, на якім працуе больш 500 чалавек рабочай моладзі.

Грымеў оркестр у пугстым памяшканьні

Перавыбарчыя сходы цэхавых ячэек з прычыны непадрыхтаванасці прыш-лос пераносіць з аднаго тэміну на другі, бо толькі за два дні да перавыбару пачлі працаваць кмісіі па правярэнні работы ячэек. На перавыбарых сходах прысутнічала ня больш 50 проц. комсамольцаў. Папярэдняя правярка работы бюро калектыву комсамольцамі была паслаўлена вельмі дрэнна. Цікава, што вывады аб рабоце кмісіі па правярэнні бюро рабіў другі работнік бюро калектыву, бо з сяброў кмісіі на канфэрэнцыі ніка-ня было.

Замест 102 дэлегатаў на заводзкіх канфэрэнцыях комсамолу прысутнічала ўсяго толькі 48 чалавек. Аб комсамольцах не дэлегатах і гаворыць няма-чаго. Гэта гаворыць аб якасці падрыхтоўкі з боку бюро калектыву да заводзкіх канфэрэнцыяў. Работу канфэрэнцыя пачала на 2 гадзіны пазней вызначанага тэрміну. Гэна пказвае б расхлябанасці, недысцыплінаванасці і ў першую чаргу самага актыву, які павінен быў рыскаваць за разавых комсамольцаў. Кожны лічыў сваім абавязкам гаварыць аб слабай дысцыплінаванасці ко-самольцаў і ў той жа самы час гэта яму не перашкаджала быць са-мо-м недысцыплінаваным чалавекам са-м саюз.

За тое ўрачытае канфэрэнцыя была багата. Хоць гэз людзей, урачы-стасці—рапарты, прывітанні, аказ-ныя правомы сяброў прэзідыуму, бурныя воплескі, якія зьявіліся на гуку пераходзілі ў ст-кіныя кулака-мі па сталых, грамавы шум оркестру, та-ш-то разонанае пустое пам'яшкан-ня не даваў матчынасьці чуць са-міх прамовцаў. Штучная ўрачытае не-шта не гармі ніву з недысцыплінава-насьцю. За ўрачытае гудзела дэ-лава-я работа.

Спадзяваньне ня „гам-мечы энтэзізм“

Тыя таварышы, якія сур'ёзна ад-несліся да сваёй задачы, у спрэчках паказалі, што калектыву ў асноўным адаровы, шт ён, пасля прарываў у п-шым к'артале, змагаўся за выка-наньне прамфінпліну, што ён даваў адпор праваўхілісцкім настроям часткі комсамольцаў.

Але калектыву ў масе сваёй зрабіў толькі яшчэ першыя крокі ў выка-наньні лезунгу—тварам да вытвор-часці. На паперы ўсе комсамольскія ўдарнікі, а на справе гэ-

тага няма. Ёсць ілжа-ударнікі (ФЗВ), ёсць прагулы (кавалеры-цэх), нежаданне падпісаць соц-дагавор (мэханічны цэх) і г. д. Ячэй-кі не кіравалі ўдарнымі брыгадамі, спадзяваліся на „самацёны энтузізм“, асабліва ў кавальным цэху. Калектыву не ваяваў за лавандзеньне прамфінплі-ну да кожнага рабочага і вярштату. Прамфінпліны нават не лавандзены на сёняшні дзень да цэху.

Грымелі оркестры, але ня было
каму слухаць

Удар па шкодных, праваўхілісцкіх настроях, якія былі і ёсць у частцы комсамольцаў, ня быў скарыстаны, як выхавальны ўрок для ўсяго калектыву. Опартуністага Вараб'ева выключылі, а калектыву аб гэтым ня ведаў, і комсамольцы думалі, што ён і зараз комсамолец. Такое габітэнае выключ-эньне, такая барацьба з праваўхіліс-цкімі настроямі, не дасягае сваёй мэты.

Комсамольцы маўчаць

Сапраўдна комсамольскай крытыкі ў калектыве няма. „Лёгка кавалерыя“ спала, а калі выявіла адну справу, то за-вком не спалохна палажыў пад сукно і „кавалерыстыя“ гэтым засталіся зда-волены. У др-каванай заводзкай газе-це „Пятнік соцыялізму“ комсамольцы ня ўдзельнічаюць. На проф. і парт. сходах маўчаць, а яшчэ лепш зусім іх не наведваюць. Аб дрэнным ра-моне с-г. машын, які быў на заводзе ў змовы час, комсамольцы ні слова. Калектыву лічыў, муоць, не патрэбным падняць свой голас протэсту супроць шкідліва, эканамічнай контррэ-люцыі на 9 аўтамабілях службы цягі, аб чым загаварыў увесь Гомель.

Нядарма рабочыя пытаюцца: „Чаму нешта ня чуваць нашых комсамоль-цаў“.

У калектыве не ў пашане вучэньня лэнінскае тэорыі. Зімовая політ-вучоба фактычна сарвалася. Вылісвае-мья газеты чытаюцца слаба. Актыву

завучаю голыя дэзунгі, Фр-а—і толькі. Глыбокае вучэньне марксызму—лэнізму ад-нічае. Адгэтуль панімаецца кля-сэная барацьба комсамольцаў.

Пасі нае супраціўленьне беларусізацыі

У справе беларусізацыі калек-тыву не араб у. Работа ячэек вядзе-на расійскай мове. На канфэрэн-цыях пазасобныя таварышы вы-ступалі на беларускай мове. Гурты, якія на-складзены для актыву на вучэнь-беларускай мове, распаўся. Пас-супраціўленьне беларусізацыі п-і калектыве. Адгэтуль пасіленне на-надзержных і строняў сяроз к-мольцаў. Комсамолец Жытнкоўскі заявіў: „у по ітшколу не падаў, па-паеда ў Расію, дзе мне не патрэ-будзе вучыцца беларую мову“.

Бюро калектыву на гэта рабі-не разгавала.

Зразумела, што ўсе недак-пы, былі падкрэслены на канфэрэн-цыях і ня толькі ад кепскага на-штыва з боку бюро комсамольска-го калектыву, але і ад дрэннага кіра-тва комсамольскім калектывам з партыйнай арганізацыі. Парт'ячэй ведаюць становішча комсамольс-кай і не дапамагаюць ім у рабоце. адзін толькі маленькі прыклад: на-тар парт'ячэйкі кавальнага цэху ня ведае, хто зьяўляецца сакрат-комсамольскай ячэйкі. Спавяда-што пастаноўкай парткіраўніцтва на-самолан на заводзе Ленінаўскага кав-ца Сталінскі райком парт'я-Брыгадзір „Ч.З.“ В. Ва-Шма-

Гомель.

У савгасе ячэйкі не адчуваецца

У савгасе Васіслава (Барысаўскі) ячэйка складаецца з 18 комсамоль-цаў. У савгасе ёсць шмат беспарт-моладзі, сярод якой ячэйка зусі-працуе. З ваколных вёсак, дзе-ш ат колгаснай моладзі, у ком-улічынны адзін чалавек. Таму ўдзель-адкова, што самі комсамольцы ад-носцяцца да ячэйкі. Намечаны ары-сткі суботкі для дапамогі бед-саве праваліўся. Бюро ячэйкі ня-не правярае політычную п-саву на-насьць комсамольцаў і не кіруе гэтым вучасткам. Соцспарбніц-стала мэтам работы ячэйкі. Ячэйка слаба кіруе комсамоль-ячэйкай. Такое становішча ком-скай ячэйкі зьяўляецца непра-тым больш што яна знаходзіцца буйным малочным савгасе, які гоўбае горад малочным праду-А ў савгасе для ячэйкі—важ-дзейнасьці.

В. Мабі-

ПРАРЫВЫ, ЯКІХ НЯ БАЧЫЦЬ КІРАЎНІЦТВА

Самаправерка па Віцебскай а-ганізацыі пачалася з 1 чэрвеня г.г., але яна да гэтага часу ня прыня-ла патрэбнага размаху. Комсамоль-скія арганізацыі поўнасьцю не ўсвядомілі політычнай важнасьці самаправеркі, таму апошняя праводзіцца бяз шырокага ўдзелу комсамольскіх мас.

АК ЛКСМБ толькі склікаў нара-ду сакратароў РК і калектываў і даў пісьмовыя дырэктывы. Правэр-кай выкаваньня дырэктывы АК не займаўся і пытаньня аб ходзе сама-праверкі ня ставіў.

Райкомы да самаправеркі аднесліся формальна, занялі-ся толькі перапачаткай дырэктывы АК і рассылкай ячэйкам, ня ўтвораны ўдарныя брыгады для кіраўніцтва і дапамогі ў самаправерцы.

Паказаньні па правядзеньню самаправеркі слаба распраца-ваны як актывам, так і ўсёй комсамольскай масай, гэта не да-дало магчымасьці ўзварушыць комсамольскую масу на ба-рацьбу з прарывамі ў аргані-зацыі.

У чым жа сутнасьць прарываў? Падта марудна адбываецца па-варот комсамольскай арганізацыі тва-рам да вытворчасці на буйнейшых фабрыках і заводах Віцебску: За-вод с-гаспадарчых прылад „Чырво-ны Металіст“, швейная фабрыка „Профінтэр“, абутковая фабрыка „Лекерта“ і інш.

Буйнейшыя калектывы ЛКСМБ не змаглі мобілізаваць комсамольскую масу і моладзь вакол пытаньня зьніжэньня сабекошту, палешаньне якасьці і павышэньне колькасьці выпрацоўкі і г. л.

Другі Віцебскі РК ЛКСМБ не ра-агаваў на бліздзейнасьць калектыву „Чырвонага Металіста“. Некато-рыя комсамольцы ў першым паў-годзьдзі наўважліва адносіліся да вытворчасці, займаліся рэагаван-нем, і зразумела, чаму прамфінпліны вы-канані толькі на 86,7 проц., чаму зьнізіўся сабекошт на 6,7 проц. Такое становішча прывяло да распаду бюро калектыву. Новы склад бюро зрабіў некаторы паварот у рабоце. Утвораны ўдарныя брыгады ў паўжым цэху і ліцейным, якія

выканалі плянавае заданьне на 135 проц. і зьніжан сабекошту на 13,1 проц. Але ва ўдарных б-ах удзельнічаюць ня ўсе мольцы. У мэханічным цэху 42 комсамольцы і няма ўдар-брыгады. Сакратар калектыву дзін тлумачыць „з прычыны што адбываецца рэканструкц-ху, таму немагчыма ўдарны спарбнічаць“.

Пастанова ЦК ЛКСМБ аб рускай арганізацыі, паста-студэнцкага пленуму раён-КП(б)Б не распрацаваны тва-тывамі „Чырвоны Металіст“ і „Профінтэр III“. Празд-скія дыскусійныя матар'ялы абм-роўваліся. Калектывы рэагавалі на выступленьне лэнін-лацкіх агентаў у парты Траба-друку (артыкул Мамаев на кооп-макрытыка і крытыка не-горнута, што не дало м-маса-масьці сваячасова выкр-тыя хваробы.

Брыгадзір „Ч.З.“ Лук'яно-

ЗРАБІЦЬ РАШУЧЫ ПАВАРОТ ТВАРАМ ДА УБОРКІ

Шэраг арганізацый ЛКСМБ не пераключыўся на ўдарнае правядзеньне падрыхтоўкі да ўборкі ўраджаю, а галавацпы з гомельскага і чашніцкага палывод і колгасасюзаў зрываюць уборку

Абясцым жорсткую вайну сьпячцы. чарапашым тэмпам, бюрократызму, дэмабілізацыйным і „самацечным“ настроям

У Чашніках не зразумелі політычнай важнасьці ўборачнай кампаніі

Шэраг устаноў у гэтым кірунку бяздзейнічае

Для ўсіх бясспрэчна вынікае гаспадарча-політычнае значэньне на-хадзячай ўборачнай кампаніі, у якую ўступіць упершыню, колэк-тыўна збіраць ураджай большасьць колгасаў. Таму ўсе сілы і ўвага лавіны быць сконцэнтраваны на гэтай важнейшай задачы.

Але ня так абстаіць справа ў Чашніцкім раёне.

Падрыхтоўка да ўборачнай кам-паніі па раёну фактычна сарвана. Ужо шмат якіх колгасаў распачалі ўборку (комуна „Чырвоны Баравіч“ сабраў каля 40 га сенажаці).

Райвыканком толькі 9 ліпеня падвердзіў плян правядзеньня ўбо-рачнай асепняй пасаўкампаіі па раёну, які не раней, як 15 ліпеня абодва да сельсаветаў і колгасаў і да 20 мяркуюць дзевяці да індывідуальнага сектара.

3 20 колгасаў раёну піводны ня мае ў сьпе пільнаў альбо працоў-най праграмы ўборачнай кампаніі, праведзена вучоту і разьмерка-ваньня працоўнай сілы і па больш-асьці колгасаў не арганізаваны рыгалы.

Шмат колгасаў пачынаюць ўбо-рачную кампанію пры недахопе працоўнай сілы. На адну працоў-ную адзінку будзе прыходзіцца борні ад 6 да 14 гектараў (кому-на „Чырвоны Баравіч“, „Палац-рацы“ і колгас імя Сталіна і ін-шыя).

Пэўна, што без падрыхтоўкі спра-ва з работай будзе ў такім разе вельмі цяжка. Але ніхто ў падрых-тоўцы колгасам не дапамагае, нават райвыканком, замест таго, каб вы-карыстаць аграпрамганау на дапамогу колгасам у складаньні плянаў ўбо-рачнай кампаніі, адпусьціў іх у кіраваньне.

Рамонт машын сарвалі

Рамонт уборачных сельска-гас-падарчых машын ў раёне не рас-пачаў. Шмат у якіх колгасах (ко-муна „Чырвоны Баравіч“, „Па-лац Прамы“, „Новае Жыцьцё“ і інш.), якія маюць жніўкі і касі-лі, патрэбна рабін ремонт. бо ня-я некаторых запчастак частак (ша-цернік і інш.). Але рамонту няма. Райколгасасюз і райвыканком ве-дуць пра такое становішча, але хто з іх ня прыняў патрэбных мер, каб павялічыць пагрозу зры-варцы па рамонту с.г. інвэн-тару. Райколгасасюз нават ня вы-карыстаў у сьпе адказнага за аргані-зацыю работ па рамонту с.г. ін-вентару ў колгасах.

Хлеба і ма і ня рых-туемся

Нічога ня робіцца ў падрыхтоў-ка да ўборачнай кампаніі і па лі-чашніцкай спаж. коопэрацыі. Іх-ны рашчэньне лшчэ ня вызначыла-ся сабой мерапрыемстваў па на-мазо колгасам у наладжваньні ма-дажскага харчаваньня на час ўборачнай кампаніі, а таксама не-апрацавана асобных тавараў, як-на-даснай мазі і інш.

Трэба азначыць, што кіраўніц-ва коопэрацыі наогуз безадказна-носьціца да справы падрыхтоўкі ўборачнай кампаніі. Аб гэтым сьведчаюць хача-б так-т: калі ў старшыні праўленьня Нікалава запыталі, што яны з-бюць па падрыхтоўцы да ўборач-най кампаніі, ён адказаў: „хлеба і ма і мы не рыхтуемся“.

„Мне некалі рыхта-вацца“

Ня лелей абстаіць справа з па-рыхтоўкай да ўборачнай кампаніі і па лініі камітэтаў узаемадапамогі. Ні раёны, ні сельскія камітэты не правялі адпаведнай падрыхтоўчай работы да ўборачнай кампаніі. Селькамітэты не разгарнулі работу ў кірунку дапамогі індывідуальным бядняцкім гаспадаркам, удовам і сем'ям чырвонаармейцаў па рамон-ту сельска-гаспадарчага інвентару.

Старшыня-ж райкамітэту ўза-емадапамогі тлумачыць гэта тым, што яму працаваць некалі, бо рай-выканком пасылае яго па сваіх справах.

Як яны рыхтуюцца да ўборкі ўраджаю

РКСТУ: „Мне некалі рыхтавацца—ганяюць... райвыканком“

Спажыв. коопэрацыя: „Хлеба няма і я ня рыхтуюся“

Нічога ня робіць у падрыхтоўцы да ўборачнай кампаніі і профсаюны. Толькі саюз Савгандслужачых 9 лі-пеня на сваім перавыбарчым сходзе заслухаў даклад аб задачах ўборач-най кампаніі.

Комсамол бяз дзейнасьці, а лжэ-ўдарнікі рываюць работу

Амаль-што не закруціла падры-тоўчай работа да ўборачнай кампа-ніі большасьць комсамольскіх ячэек. 3 20 ячэек раёну ёсьць толькі адзінкі, якія правялі некаторую падрыхтоўчую работу. Ніводны з комсамольскіх ячэек як колгасаў, так і сельсаветаў ня вызначылі перад сабой канкрэтных мерапры-емстваў і а ўдзелу ва ўборачнай кампаніі, не праведзена ніякай ма-савай работы, не распачалі работы па арганізацыі ў колгасах брыгад, ударніцтва і сацыялістычнага спа-борніцтва.

Нават ёсьць шмат фактаў зрыну працоўнай дысцыпліны і ня толькі сярод беспартыйных, але і комса-мольцаў.

Так, комсамалец Міцько Зьмітрок Прыстойскай ячэйкі кінуў работу на конях і пайшоў лавіць рыбу. Комсамалец Дварэцкай ячэйкі Баба-едаў, скончыўшы курсы на сьпаса-ваньню, адмовіўся ад работы, залу-ляючы: „Я павінен толькі кіраваць, а не працаваць“. Тры ўдарнікі з Беляўскага аддзяленьня, Дварэ-цкага Кушта (Беляўскі і інш.) ня вышлі на работу і г. д.

Ёсьць шмат фактаў дэзэртэрства комсамольцаў і беспартыйнай мо-ладзі з колгасаў у той час, калі колгасы адчуваюць вялікі недахоп у працоўнай сіле.

На ўсіх гэтых адмоўных фактах удзелу КСМ у рабоце колгасаў, ком-

самольскае кіраўніцтва не змагло мабілізаваць увагі шырокіх колаў комсамольцаў і ня прыняло прак-тычных крокаў змаганьня з ілжэ-ўдарніцтвам, за сапраўднае разгорт-ваньне сацыялістычнага спабор-ніцтва.

Нарэшце, трэба адзначыць, што партыйны камітэт і парт'ячэйкі на мясцох ня прынялі даволі энэргіч-ных мер для забесьпячэньня пась-пяховай работы падрыхтоўкі да ўборачнай кампаніі.

Бюро райкому партыі ўжо каля месяца, як разглядае гэта пытань-не, але да апошняга часу не праве-рыла, што зроблена ў раёне адпа-веднымі ўстановамі і арганізацыямі.

Клясавы вораг ня сьпіць

Адсутнасьць шырокай масавай работы сярод колгасаў і колгасьні-каў па падрыхтоўцы да ўборачнай кампаніі дало магчымасьць кулац-кім элемэнтам актывізаваць сваю работу ў барацьбе з колгасамі, не атрымліваючы падчас рашучага ад-пору з боку партыйных і комса-мольскіх ячэек.

Выкарыстаўшы непадрыхтава-насьць колгасаў да ўборкі, кулакі залучаюць колгасьнікаў, пры на-лужнасьці ў пасабных колгасах не-дахопу працоўнай сілы, намерна выкай працаў, нізкай аплатой працы і г. д., што прывяло ў па-асобных мясцох да выхаду асобных гаспадарак з колгасаў.

Усё гэта ставіць з усёй сур'ё-насьцю перад партыйна-комсамоль-скай арганізацыяй зааху зрабці рашучы пералом у бок паліпшэнь-ня і паскарэньня тэмпу працы па падрыхтоўцы да ўборачнай кампаніі. Для гэтага трэба мабілізаваць усе сілы і сродкі для рашучай барацьбы з ку-лацтвам, якое імкнецца сарваць уборку ўраджаю ў колгасах, і з усімі тымі, хто сваім бяздзейні-чаньнем дапамагае клясаваму ворагу ў барацьбе супроць партыі і кол-гасаў.

К. Д.

Там, дзе „зачываюць“ на лаўрах

* Па Сьмілавіцкаму раёну (Мен-шчына) адвод сенажаці колгасам і індывідуальным бядняцка-середняч-кім гаспадаркам лшчэ не законча-ны. Сельсаветы і камітэты сядзя-спай узаемадапамогі лшчэ не паду-малі аб аказаньні дапамогі індыві-дуальным бядняцкім гаспадаркам. Рамонт сельска-гаспадарчых машын лшчэ не закончан. Сьпяць сельса-веты, сьпяць партыйныя і комса-мольскія ячэйкі.

МЭТЫ І ЗАДАЧЫ АДНЫ, А ДАГАВА-РЫЦА НЯ МОГУЦЬ

Падрыхтоўка да ўборачнай кам-паніі па Гомельшчыне праходзіць вельмі марудна. Акруговая газета „Палеская Праўда“ чамусьці лі-чыць непатрэбным ўсю сваю кры-тыку накіраваць супроць абломаў-шчыны акруговых устаноў, у якіх дзе-ні-дзе ўжо адчуваецца дэмабілі-зацыйны настрой у сувязі з іх лі-квідацыяй.

„Інструкцыю разаслаі і што яшчэ?“

Факты будучь гаварыць самі за сябе.

Плян ўборачнай кампаніі да кол-гасаў і вёскі не даведзён, шмат спе-цыялістаў, мабілізаваных для гэтай справы на вёску, да гэтага часу ня выехалі. Акрколгасасюз арганіза-цыі працы ў колгасах ня пікавіці.

Аграо—аганізатар акрколгас-асюзаў так і заявіў: „Мы сваё зра-білі—інструкцыю Белколгасцэнтру разаслаі на месца і што яшчэ?“ Вось вам і разуменьне сваіх задач—інструкцыю раз-слаў і на гэтым паставіў кропку. Пры такой вы-ключна цыркулярнай арганізацыі працы мы ніколі сапраўднай арга-нізацыі працы ня ўбачым.

У гэтым годзе па колгасах Го-мельшчыны патрэбна будзе ўбраць 35 т. га ўраджаю.

Акрколгасасюз асабліва павінен цікавіцца, як ідзе за-оз і рамонт уборачных машын.

Па пляну машынамі трэба буд е ўбраць 23 тысячы га, ручным спо-сабам 12 т. га. Ёсьць ў колгасах старых машын 227, выначана для заавозу новых 222. Прадстаўнікі колгасасюзаў не пацікаві іся, як Сельгасснзавозіць маш ны і ці будучь яны сваячасова на месцы.

„Ды і ём тычн іт“ пэпа-г вор зр в юц ра-монт машын

Большасьць раёнаў машын не атрымалі, а там, дзе атрымалі (Ра-чыцкі р.), не хапае некаторых частак да прысланых машын.

Яшчэ горш абстаіць справа з ра-монтам старых машын. Тут проста пагражаючае становішча. Заводы імя Леніцкага, „Рухавік Рэволю-цыі“ і „Полетары“ па аўтары-тэтай заяве тых-жа працаўнікоў акрколгасасюзаў завалены машына-мі, але іх ніхто не рамонтуе. За-водзі катэгорычна ад р а м о н т у адмаўляюцца, мотывуючы гэта непрыстакаванасьцю іх да гэтай справы.

Але тут справа ня ў гэтым.

Ірз жадаіні і можна прыста-савалі вельмі хутка. У імовы час завод Леніцкага праводзіў рамонт трактараў, за які (рамонт) прышло ся чырванець усёй пролетарскай грамадзасці. Такім чынам з-за сваёй нядбайнасьці нарабілі глуп-ства і таму зараз балцц, каб гэ-тага не паўтарыць. У сучасны мо-мант паміж акрывыканкамам і за-

водамі вядупца „дыплетматычныя“ перагаворы, хто з апошніх павінен усё-ж такі ўзяць на сяб справу рамонту сельска-гаспадарчых ма-шын.

Няўжо таварышы не зразумелі, што цяпер ня час „таргавацца“, а што зараз трэба як мага хутчэй прыступіць да справы, бо ўборка на носе.

Па гэтаму пытаньню цэнтр паві-нен зрабіць самыя рашучыя за-хады.

Ударыць па п'явэрда о-басьці кіраўнікоў Лес-сэлу і дарожнага ад-дзелу

За час ўборачнай кампаніі трэ-ба скарыстаць усе магчымыя рэ-сурсы цягавай і трактарнай сілы. Гэта бясспрэчна, але вось пайдзі і пагавары з працаўнікамі гомельска-га дарожнага аддзелу, у якога ёсьць 12 нескрыстоўваемых трактараў сьстэмы „Фордзон“, пайдзі пагавары з прадстаўнікамі гомельскага лесбе-лу, у якога трактары стаюць і ржавеюць. Яны адкажуць вельмі „далікатна“: „трактары дамо, але прывядзецца нам ў двор ўламен коніі і людзей“.

Спадыаемся, што на цьвэрдало-вых зробіць уплыў адпаведная ды-рэктыва РСІ.

Пляны склалі, штаб аб-ралі, а работушка ў магіле

Плян сілосаваньня кармоў пры іс-нуючых тэмпах ня будзе выкананы і на пэлавіну. Напрыклад, у Брагінскім раёне падрыхтоўку да сілосаваньня мяркуюць праводзіць пасля ўбо-рачнай кампаніі. Інакш памесьнік старшыні РКБ і ня думае. У час двухтыднёвай па сілосаваньню кон-самол Гомельшчыны не ўзварушыў-ся, таму, што акругом комсамолу даў пісьмовыя дырэктывы, склаў штабную тройку (усё па штабному!) і на гэтым заснуў. Курсы па сіло-саваньню, якія былі намечаны для правядзеньня ў кожным раёне (за выключэньнем 3-4) не адбыліся.

Скарыстаць вопыт ком-с-мольцаў „Рухавіка Рэволюцыі“

Гарадзкая комсамольская аргані-зацыя да падрыхтоўкі да ўборачнай кампаніі і асабліва да спр-вы сі-лосаваньня не прыцягнута. Ходзі і ёсьць ічэйкі (праўда, паасобныя), якія не чакаючы дырэктыў, самі ўзяліся за справу. Напрыклад, комсамольская ячэйка заводу „Рухавік Рэволюцыі“ ўзяла на сябе ініцыя-тыву і пабудавала сілосарэзку (ко-штам у 1000 руб.) і накіравала ле ў падшафную „днпродскую комуна“.

Ічэйка КСМ Сельмашбуду не вяд-дзе барацьбы за выкананьне прам-фініляну. Нормы „15 сілосарэзак у дзень“—ня выконваецца. Паасобныя рабочыя гэтага заводу ў пагоні за выпрацоўкай забываюць аб якасьці сваёй прадукцыі і выпускаюць сі-лосарэзкі нікуды нявартыя.

Гомел-скаму акругавому камітэту комсамолу трэба правяціць больш рухавасьці, трэба больш стала кіра-ваць комсамольскай арганізацыяй ў справе падрыхтоўкі да ўборачнай кампаніі.

Сулімчук.

Б.гладзір „Ч. 3.“ Воінаў.

800-кіліметровы прабег сталых коней

Мы везлі рапарты аб наступленні сацыялізму па ўсіх франтах.

Дванаццаць разоў была перададзена з рук у рукі гэтая невялікая істужка чырвані з надпісам „Менск—Масква“. На ўсім дванаццаці этапах яе адчаплялі з адных запясеўшых і змораных плеч і ветла і асыярожна прышывалі да другіх.

Яна ўбачыла тысячы твараў і сцігі вясак.

Яна ўбачыла пыл і пясок непраездных закінутых дарог.

Яна перажыла разам з намі пакуту дажджоў і холад вясковых ветраў.

Але самае галоўнае тое, што яна была, злашча, найбольш супакойнай сведкай тых сустрэч, калі хваляваліся нашы сэрцы, калі сумкі капіталаў становіліся цяжэйшымі, а маўклівыя коміны фабрык ласкава м халі і ам, хусікамі чорнага дыму.

І вось цяпер, калі шлях гэты скончаны і калі мы ўвайшлі цэрамоніяльным маршам на стадыён „Дынамо“, дзе віталі нас пяцьдзесят тысяч пролетарыяў Масквы, і калі дванаццаць пяць лепшых эстафетчыкаў перадалі 16 зьездаў баявыя рапарты краіны, — ярава мжына падзеі вынікі, схамянуцца ад каёйскопу ўр-жанняў і ўспомінь усе тое, а чым мы ішлі праз цяжкасці і няпрыгоды, праз радасці і крыўды, ад польскіх гранц Негарэлага, ад Менску да Масквы — сталіцы сусветнага пролетарыяту.

1. Дарога

Выдатная дата. Дваццаць васьмае — дванаццаць гадаў. Над намі схілілася старая шэрая вежа на плошчы Волі і гадзіны, які зусёды раўнадушна бомкае пэўны лік разоў.

А мы нэрвем! Оркестр ужо гучыць развітаньне марш, шоферы заводзяць машыны і капітан Карловіч (ударнік, завод „Комунар“—Менск) прыважэ е па сьвіны сумы, з рапартамі, сумку рачмаўляную залатымі літарамі — БССР!

Мы выходзім у далёкі паход у шэры і пахмурны даень Сонца няма. Хмары абмямалі неба і злашча, што пачынуца па дарозе танкавыя і глы дажджы прабяюць і сумку і сьвіны надзеіспэдысты, якія нясуца ў адных толькі трусах.

Мы развінаемца з Менскам ля магунных колён — брамы сельска-гаспадарчай выставкі. Воблеск шыяных сьцен іх лоўга яшчэ міганіць у вачох. Бэтонамішалкі, ларожныя машыны, як гіганцкія чарап-х, скрыголяць паветру і не даюць нам м гчымасьці пераехаць.

Мы элізім і прабіраемца пеша. Глыбы перавярнутай зямлі ідуць на нас наступам. Першыя няпрыгоды дарогі мы пачалі адчуваць ужо, яшчэ ня выехаўшы за Менск.

І вось 30 вёрст гэткага немачымага шляху. Паскі і разлогі, вузенькія сьцежкі і раўніны граці. За тое, крэда дарогі на першай астаноўцы змяняцца асалодой сустрэч.

Мы ў Смалевічах. На „Фордзе“ наддаваецца мітынг. Праходзяць піонеры, вучні, комсамольцы, колгаснікі. Гаворыць прадстаўнікі раённых арганізацыяў. Гаворыць Траскоўскі ад імя вышэйшага савету фізкультуры.

У Барысаў мы прыяжджам адначоркам. Шлях Смалевічы — Барысаў трохі лепшы і гэту адлегласьць мы

праходзім разам з „Фордам“ якраз у вызначаны тэрмін.

Барысаў дадае новыя рапарты — і ў сумцы капітана іх ужо становіцца звыш дзясатку.

Ноч на перагоне Барысаў—Крупкі мы праводзім у вёсцы Лошыцы. Днём мы ў Крупках. Яшчэ раз некалькі гадзін у мяст. Талочын. Тут зноў невялікі мітынг, даручэньне завесці рапарт і ўрачыстыя провады. Праз паўгадзіны за Талочынам мо-тоцыкл „Дынамо“ Б. А., на якім у каласы еду я, на поўным ходзе пападае ў канаву.

Шофэр Цыманоўскі вылітае з сядла і робіць сальдо праз руль і пярэдняе кола. Мы абудвы кліне праезджыя фурманкі. Гэта яны віноўнікі аварыі.

Справа ў тым, што па дарозе, на якой мы едем, увесь час пападаюцца фурманкі. Яны ні разу ня бачылі, ні аўто, ні мотоцикл. Яны бязлітасна рвуць на сябе аброў, кідаюцца на нас, кідаюцца ў бакі, у канавы, і тут трэба мець вялікую адольнасьць, каб праехаць калы гэтых бунтоўных жывёлі. Да некаторай ступені гэта зьвужаецца паказчыкам, наколькі яшчэ слаба наша вёска бачыць аўто.

2. Асіноуд—зьезд!

Мы пад'яжджалі да Воршы. За некалькі вёлікі да гораду мы ўбачылі лёгкае дражняе павушыньне.

Гэта быў дрот Асіноуду—яго мядзяныя жылы, па якіх ён будзе ласкава сваю электрычную кроў усходняй частцы Савецкай Беларусі. Дрот павольна ледка на высокіх слупах і ледзьва гойдаўся ад евалічкага ветрыку.

У гэтых грашчэных ажурных слупах і ў гэтым танкавым дроце мы ўбачылі мач Асіноуду—першай у БССР расійнай станцыі імя Сталіна, першага беларускага электрагінганта.

Праз колькі хвілін у Воршы на вялікай масавай гулянцы, наладжанай у гонар прыезду эстафеты, мы атрымалі рапарт Асіноуду.

Ён быў кароткі і сьціслы. У ім і салас, што галоўны корпус ужо гатовы на 88 проц., што маляжыныя работы закончаны на 47 проц., што будаўніцтва падастанцыі ў Віцебску, Воршы, Магілёве і Дуброўне закончаны і што Асіноуды зьяўляюцца наймацнейшымі ударамі па прахы ншчых і трусох. У ім пісалася, што рабочыя, тэхнікі і інжынэры Сталінскай станцыі адны з галоўных падмуркаў індустрыялізмі БССР і пераўтварэньня жабрацкай у мінула-м Беларусі—у сацыялістычную БССР цяпер, усе сілы свае, уся энэргія і жаданьне накіроўваюць на тое, каб скончыць Асіноуд у тэрмін, вызначаны партыяй і ўрадам.

У Воршы мы атрымалі рапарт і ад імя пра зільнага камбінату—аднаго з вялікіх адзінак нашай пашгодкі.

Камбінат рапартваў зьезд, што першы год ягоцца а ўдаўніцва скончаны з посьпехам, што ўся работа в-лася та, каб мець магчымасьць адразу скарыстаць першую энэргію Асіноуду. Рабочыя і інжынэры камбінату пісалі, што яны зьвужаюцца аскрывымі сведкамі і непасрэднымі ўдзельні-камі тэй рэканструкцыі народнай гаспадаркі БССР, якую пачынае ўжо праводзіць Асіноуд.

І калі мы пасыла Воршы пры-ехалі ў Дуброўну, мы ўбачылі гэта

самі. Мы ўбачылі ў Дуброўне адну з асіноудзкіх падастанцый. Рабочыя Дуброўны сустраці нас „ночы. Яны ўзялі нас начаваць у свае кватэры, а раніцою перадалі нам рапарты зьезду. 1092 качы „Дняпроўскай Мануфактуры“ заплялі зьезд, што прарыў за першае паўгодзьдзе цяпер імі ліквідацыя, што за першыя два месяцы трэцяга кваргала прамфіліяны ўжо выкананы на 90 проц., што на фабрыцы есьць 42 вытворчых камуны, якія апаілі 117 чалавек і якія даюць перавыкананьне прамфіліяну.

Праз пяцьдзесят кіліметраў у мястэчку Лідах колгаснікі лядянска-дубровенскага аграрна-індустрыяльнага колгасу-камбінату перадалі нам свой рапарт. Гэта быў таксама будучы пітомец Асіноуду—гэта быў нягледны паказчык рэканструкцыі, якую ўносіць Асіноуд. Камбінат пісэў, то вясною 1929 году ён меў усяго толькі 10 колгасаў на плошчы 1364 га, а вясною 1930 году—26 колгасаў на плошчы 4452 га. Плян сьвубы перавыканан на 19 проц. Колгаснікі расказвалі аб гэрэічных прыкладах, якія яны паказалі пры выкананьні сьвубы. Камбінат зьвэў усе бросавыя землі, усе кулацкія вучасткі. Камбінат значна дапамог індывідуальному сэктару справіцца з сваімі пасавамі.

Зараз колгасны кі камбінату будуюць два пагальных заводы: адзін чарапнічаліняны завод, электрычную падастанцыю, гараж, маляжыныя рамонныя майстэрні, хлявы і клубы. Зараз колгаснікі праходзяць курсы палыводаў, жывёлаводаў, трактарыстых, рахункаводаў, курсы чарапнічых справы, аграр-курсы, курсы колгаснага актыўна і г. д.

Так будзеца сацыялізм

У сумку, перапоўненую рапартамі аб перамогах, аб наступленьні сацыялізму па ўсіх франтах мы везлі да зьезду. І кожная з нашых сумак, кожнага маршруту, ш будзе гэта Архангельск—Масква, або Сьвирдлоўск—Масква, або Тыфліс—Масква, ці Менск—Масква,—усе яны прывезены з нябывалым энтузіязмам праз непраезджыя дарогі, праз рэкі, праз дажджы, праз холад і вецер, усе яны могуць быць найлепшай ілюстрацыяй да ляду Сталіна, яго думкі, аб наступленьні сацыялізму на ўсіх франтах—задача, якая паўстала перад на-і. Так, сапраўды мы везлі рапарты аб тым, што наступленьне сацыялізму ідзе па ўсіх франтах.

І так вось праходзіў наш мар рут. Адначасова трэцяга ліпеня ў Маскву прышлі эстафэты Тыфлісу, Архангельску, Уралу і Беларусі,—эстафэты Асіноуду, Сельмашбуду, капальняў, колгасу, фабрык і камбінатаў.

Змораныя мы ўяжджалі ў Маскву. Нас было на стадыёне каля 1000 чал. 6-га ліпеня мы праішлі цэрамоніяльным маршам перад зьездам.

Шоў дож ж. Стадыён быў залаты вавою. Наверсе на зьвэаўскай трыбуне стаў разам з усім зьездам Сталін, Кагановіч.

Зьезд сустракаў апладысмэнтамі колёны фізкультурыкаў.

І так рапарты дастаўлены ў Маскву—рапарты аб наступленьні сацыялізму.

А. Каліта.

НА ФОТО: ручная і машынная набійка запалак на запалкава-фабрыцы „Пролетарская перамога“ ў Нова-Барысава.

За мяжою

Поліцыя абараняе штрэйкбрэхераў Крывавая сутычка паміж рэвалюцыйнымі рабочымі і поліцыяй

БЭРЛІН, 10. Учора ўночы на вуліцах Эйсьлебену адбылася жорсткая вулічная сутычка між чырвонымі забастовачнымі пікетамі і штрэйкбрэхерамі. Поліцыя выступіла на абарону штрэйкбрэхераў і пачала страляць у бастуючых гарнякоў. Пазьней, калі штрэйкбрэхеры выходзілі з колай, абкружаныя моцнымі поліцэйскімі атрадамі, забастовачныя пікеты і сабраўшыся з усіх бакоў рабочыя сталі асыпаць поліцыю і штрэйкбрэхераў каменнямі. Поліцыя накінулася на рабо-

чых і пачала страляць у адчыненыя вокны рабочых кватэраў. Страляніна пачыналася да 2 гадзін. ночы.

На наступны дзень рабочыя гавіравалі масавую дэманстрацыю з разгорнутымі сьцягамі і ішлі па вуліцах Эйсьлебену. Дэма-страцыя паказала, што пролетарская тактыка поліцыі да ама а штрэйкбрэхераў толькі ўмацоўвае баявы на-бастуючых гарнякоў.

Галадоўка політзьяволеных у Орадэа Мары

ВЕНА, 8. Арыштаваныя ў лютым у сувязі з камунальнымі выбарамі ў Орадэа-Мары (Румынія) мясцовыя работнікі кампартыі абвясцілі тыдні два таму назад галадоўку. Ня гледзячы на тое, што суд неаднакроць даваў распараджэньне аб іх вызва-леньні, прокурор кожны раз адмяняў пастанову суда і трымаў зьяволеных у турме ў самых цяжкіх умовах.

Адзін з зьяволеных—Папа-Марын, адліхачы суп, прынесены назіральнікам, незнарок заліў яму руку і за гэта быў пакараны двухтыднёвым кар-

цэрам. Калі яго захацелі кіраваць у карцэр, Пона-даста-рын аказаў супраціўленне. Назіральнікі накінуліся на яго і з паломі. Астатнія паліт-зьяволеныя надзвычайна зья-рыліся, узбунтаваліся, і пачалі кідаць ў назіральнікаў ка-чымы і папала і сталі лямчыць дзверы камэры. Выклікалі варце толькі з вялікімі не-мі удалася падавіць бунт. На наступны дзень зья-у тэрміновым парадку зья-ся абаварэньнем стано-зьяволеных і парашыў у асе-ліць восем членаў кампа-і трох комсамольцаў.

Рэфармісты падярпелі паражэньне

ПАРЫЖ, 10. Пасля трохдзённых работ закончыўся зьезд унітарнага (рэвалюцыйнага) профсаюзу рабочых дзяржаўных прадпрыемстваў (арсэналаў, ваенных заводаў і г. д.). Навяная рэфармісцкая меншасьць, якая імкнулася навязваць саюзу рэфармісцкія мета-

ды барацьбы, падярпела паражэньне. Зьезд прыняў пастанову, каб рабочыя, аб'яднаныя пр-ксым-замі, былі прадстаўлены ў г-рэс Профінтэрну. Зьезд і-бэ-таксама аднагалосна прыняў тэлеграму 16-му зьезду ўсе-

Францыя „разбroyваецца“

БЭРЛІН, 12. Газэта „Дыпла-матышэ Політышэ Корэспондэнт“ аб-гаварвае прапавы Брыяна ў сьве-це францускіх узброеньняў. Газэта адзначае, што ваенныя выдаткі

Францыі ў 1930 г. дасягаюць 21 мільярд франкаў, 7 разоў больш адпаведных каў Нямеччыны.

„Няхай жыве Савецкі Саюз, няхай жыве Комінтэрн“

ВЕНА, 12. У Буапенце пры-чыненых дзьярох абвешчан пры-гавор падаудным з першай групы на процэсу „106“ комуністх. 11 чалавек прыгавораны да роўных тэрмінаў турэм-ага зьяволеньня.

Астатнія падаудныя, якія сьвэдзілі ў напярэднім закля-апраўданы. Падауд ня спатэ-гавор выкрыкамі: „Няхай жыве воецкі Саюз, няхай жыве Комін-ны з-нана-

Правілы прыёму ў менскую аб'яднаную профтэхшколу

Профтэхшкола мае сваёй мэтай за 2-гадовы тэрмін навучаньня надрыхтаваць кваліфікаваную рабочую сілу і малодшых адм завод, парсонал ніжэйадначаных спецыяльнасьцяў, а таксама даць асяроднюю тэхнічную адукацыю.

Вучні профтэхшколы праходзяць заводскую практыку, у час напад-цый і па сканчэньні школы адразу пасылаюцца на заводскую работу.

Профтэхшкольцы, жадаючыя пра-дзяваць сваю адукацыю ў вышэй-шых тэхнічных навучальных уста-новах праз два гады заводскай прак-тыкі наст.паюць бліз іспытаў у адначаных ўстановах.

У наступным навучальным годзе пры школе адчыняецца аўтамеха-нічнае аддзяленьне.

Школа забяспечвае вучняў сты-пендыяй на 60 проц., інтэрнатамі на 60 проц.

Завяы будучь прымаюцца да і-га жніўня. Завяы падаюцца на імя прыймавай камісіі аб'яднанай проф-тэхшколы.

Да завяы далучаюцца наступныя дакумэнты:

- а) Дакумант ад уварсьце (мэ-рыка);
- б) Дакумант аб асьвеце;
- в) 2 фотографічныя карткі;
- г) Мадчынае пасьведчаньне аб здтроўі;

д) дакумант, які сьведчыць аб сацыяльным і матар'яльным стано-вішчы паступаючага і яго бацькоў пасля рэвалюцыі;

е) Даведка, зьвсьведчаная піза-вой Савецкай арганізацыяй аб тым, што паступаючы і яго бацькі не пазбаўлены выбарчых правоў;

ж) для сьляні акладны ліст, аль-бо зьвсьведчаная копія яго па сельска-гаспадарчаму палатку на 1929-1930 г., а для аматужнікаў адпа-ведны дакумант аб падатку на 1929-30 г.;

з) анкета з сьведчаная профэс-ыянальнымі, альбо савецкімі аргані-зацыямі.

Увага. 1. Ніякія копіі даку-мантаў ня прымаюцца.

2. У завяе трэба паказаць, на якім аддзяленьні і секцыі па-ступаючы жадае вучыцца.

3. Да завяы трэба прыкладзіць наштовыя маркі на 25 кап. для алказу.

Узрост паступаючага ў аб'ядна-ную профтэхшколу павінен быць ня ніжэй поўных 14 год на 1-е жніў-ня 1930 г. і ня вышэй 18 г.

У профшколу прымаюцца асобы, якія скончылі поўны курс 7-гадо-вай школы незалежна ад году ска-чэньня бліз іспытаў, альбо адпавед-ныя гэтаму курсу іншым нав. уста-новам.

Пры менскай аб'яднанай проф-тэхшколе існуюць 2 аддзяленьні: а) металэапрацоўчае, дрэваапрацоў-чае і 2 сьвдцы: а) беларуская і б) лўрэйская.

Курс профшколы разьлічаны на 2 гады.

Псыхотэхнічны і мадчыны агляд абдэацца з 1-га па 10-е жніўня. Паведамленьне аб выніках прыёму—з 15-га па 20-е жніўня.

Перавага пры прыёме даецца дзесяці рабочых адпаведных сп-цыяльнасьцяў.

Загадчык аб'яднанай проф-тэхшколы Сьв'рэдзавіч.